

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะได้กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรยุวกษัตริย์ ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ของ
ผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
ในเขตการศึกษา 1

2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรยุวกษัตริย์ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528
ของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
ในเขตการศึกษา 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 1

2. การเลือกตัวอย่างประชากร ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multi-
Stage Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรผู้บริหารโรงเรียน 100 คน และตัวอย่างประชากร
ครู 300 คน รวมทั้งหมด 400 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการตรวจ
สอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและการทดลองนำไปใช้ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ แบบ
ทดสอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่า และคำถามปลายเปิด

3.1 แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ชุด คือ

ก. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

ข. แบบสอบถามสำหรับครู

3.2 แบบสอบถามแต่ละชุดแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ก. ข้อมูลทั่วไป

- ข. การใช้หลักสูตรยวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528
- ค. ปัญหาการใช้หลักสูตรยวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528
- ง. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวนหนึ่งไปขอความร่วมมือจากศึกษานิเทศก์อำเภอเก็บรวบรวมข้อมูล และอีกจำนวนหนึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 100 ฉบับ ครูจำนวน 300 ฉบับ รวมทั้งหมด 400 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาเป็นของผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 94 ฉบับ และครูจำนวน 280 ฉบับ รวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 374 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.50 ของแบบสอบถามที่ส่งไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้ค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลการใช้หลักสูตรยวภาษาระดับประถมศึกษาและปัญหาการใช้หลักสูตรยวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงาน 26 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.09, 31.91, 35.11, 72.34 และ 37.23 ตามลำดับ และไม่เคยมีประสบการณ์ในการสอนยวภาษา ไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรยวภาษา คิดเป็นร้อยละ 69.15 และ 53.19 ตามลำดับ

สำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรยวภาษาส่วนใหญ่หาความรู้เรื่องหลักสูตรยวภาษาโดยการศึกษาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรยวภาษา ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้นำยวภาษา คิดเป็นร้อยละ 43.18 และผู้บริหารจำนวนน้อยที่สุด เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรยวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 คิดเป็นร้อยละ 18.18

2. ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย มีอายุระหว่าง 26-35 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนภาษา ระหว่าง 1-5 ปี และเคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษา คิดเป็นร้อยละ 92.14, 17.86, 52.29, 82.86, 46.09 และ 50.71 ตามลำดับ

สำหรับครูที่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาขนาดใหญ่เคยเข้ารับการอบรมการสัมมนาหลักสูตรผู้นำภาษา คิดเป็นร้อยละ 80.28 และเคยเข้ารับการอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 คิดเป็นร้อยละ 19.72 ส่วนครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษา ส่วนใหญ่หาความรู้เรื่องหลักสูตรภาษาโดยการศึกษาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 97.10

3. ข้อมูลการเลือกสอนกิจกรรมสร้างนิสัยตามคาบเวลาเรียนที่เหลือร้อยละ 50 ของกิจกรรมสร้างนิสัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ตอบว่า โรงเรียนเลือกสอนกิจกรรมลูกเสือ และกิจกรรมภาษา คิดเป็นร้อยละ 95.74 และ 92.55 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การใช้หลักสูตรภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน

ก. การใช้หลักสูตรภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ของผู้บริหารโรงเรียน

1. ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับค่อนข้างดี คิดเป็นร้อยละ 43.62 และผู้บริหารโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดมีความรู้ความเข้าใจในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 9.57

2. การเตรียมการก่อนใช้หลักสูตรภาษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร เข้าร่วมวางแผนจัดทำโครงการกิจกรรมภาษากับคณะครูในโรงเรียน ให้ครูเตรียมจัดทำแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนแต่ละชั้นเรียน และจัดให้ครูที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรภาษาเข้าสอนภาษา คิดเป็นร้อยละ 76.60, 59.74, 55.42 และ 78.72 ตามลำดับ และผู้บริหารโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุด จัดให้ครูพิเศษเข้าสอนภาษา เข้าร่วมจัดทำกำหนดการสอนกับ

คณะครูในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.83 และ 35.00 ตามลำดับ

3. การจัดปัจจัยและสภาพต่างๆ ภายในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านเอกสารหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ตั้งแต่ร้อยละ 51.06 ถึง 95.74 ตอบว่า มีไว้ในโรงเรียนเพียง 9 รายการเท่านั้น คือ หลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คู่มือครูผู้สอนกิจกรรมภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา แผนการสอนกิจกรรม ภาษาอังกฤษ ป.1-ป.6 แนวการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2525 ระดับประถมศึกษา คู่มือการสอนวิชาภาษา ไปสเตอร์เกี่ยวกับกฎจราจร ตารางแสดงคุณค่าอาหารไทยใน ส่วนที่กินได้ 100 กรัม และคู่มือการอบรมผู้นำภาษา

ในด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่าผลรวมเฉลี่ย ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติในระดับปานกลางในทุกเรื่อง เช่น แนะนำส่งเสริมให้ครูนำเศษวัสดุต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาจัดทำสื่อการเรียนการสอน

ในด้านอาคารสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความสะดวกแก่ครูในการใช้สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมภาษา คิดเป็นร้อยละ 86.71 และผู้บริหารโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดได้ติดต่อขอความร่วมมือจากชุมชน เพื่อใช้อาคารสถานที่และบริเวณสนาม เพื่อจัดกิจกรรมภาษา คิดเป็นร้อยละ 32.98

ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนด้วยการเชิญผู้ปกครองหรือบุคคลในท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของภาษา คิดเป็นร้อยละ 61.70 จัดประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนภาษาให้นักเรียน ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทราบ ด้วยวิธีจัดประชุมนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.89 และผู้บริหารโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดไม่ได้จัดประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนภาษา คิดเป็นร้อยละ 12.77

4. การบริหารงานทางด้านวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการส่งเสริมทางด้านวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ช่วยเหลือครูที่มีปัญหาทางด้านวิชาการด้วยการเปิดโอกาสให้คณะครูเข้าร่วมกันแก้ปัญหา จัดเวลาให้ครูวางแผนแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาภาคเรียนละครั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูไปเข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้นำภาษา คิดเป็นร้อยละ 69.15, 40.43 และ 81.91 ตามลำดับ และผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดเวลาให้ครูไปดูการสอนภาษาในโรงเรียนอื่น และไม่ได้เชิญวิทยากรมาสาธิตการเรียนการสอนภาษา คิดเป็นร้อยละ 56.38 และ 59.57

ในด้านการ เสนอแนะการจัดการ เรียนการสอนภาษาชาติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนส่วนใหญ่ เสนอแนะให้ครูที่ทำการสอนภาษาชาติชั้น เดียวกันวางแผนการสอนร่วมกัน สอนเน้นความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อม ทำบันทึกการสอน สอนเน้นการมีวินัยในตนเอง และใช้กระบวนการกลุ่มสอดแทรกในการสอนทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.21, 70.21, 60.64, 58.51 และ 53.19 ตามลำดับ และผู้บริหารโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุด เสนอแนะให้ครูจัดทำการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 21.28

ในด้านการส่งเสริมและการสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาชาติ ผลการวิจัยพบว่าผลรวมเฉลี่ย ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมากในเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมปฏิบัติงานในโครงการต่างๆ ของโรงเรียน เช่น การดูแลนักเรียนชั้นที่เล็กกว่า การแข่งขันกีฬาของโรงเรียน ฯลฯ การส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็น การส่งเสริมด้านศาสนา วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี การเข้าไปมีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมต่างๆ ของภาษาชาติ เช่น การอยู่ค่ายพักแรมในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ปฏิบัติน้อยในเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับเหล่าภาษาชาติจังหวัด หรือสภภาษาชาติไทย การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับกิจกรรมภาษาชาติในโอกาสวันสำคัญต่างๆ เช่น วันภาษาโลก วันสถาปนาภาษาชาติ

สำหรับโรงเรียนที่เลือกสอนวิชากิจกรรมภาษาชาติ ตามการใช้ เวลาที่เหลือ ร้อยละ 50 ของกิจกรรมสร้างนิสัย ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ ภาษาชาติ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ส่งเสริมการมีระเบียบแถวและการทำความเคารพ คิด เป็นร้อยละ 97.70 และมีผู้บริหารโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดส่งเสริมการจัดพิธีเข้าประจำหมู่ ภาษาชาติและการขอจัดตั้งหมู่ภาษาชาติโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เท่ากัน

ในด้านการวัดผลและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าผลรวมเฉลี่ย ผู้บริหาร โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง เช่น จัดหาอุปกรณ์เครื่องใช้ในการจัดพิมพ์ข้อทดสอบ จัดหาเอกสารหรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ส่วนการ เสนอแนะให้ครูใช้วิธี ต่างๆ ในการวัดผลและประเมินผลนั้น ผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมาก และเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมากในเรื่องให้ครูใช้วิธีการสังเกต การ ตรวจผลงาน และการทดสอบนักเรียนเป็นกลุ่ม

5. การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง เช่น อบรมแนะนำให้ครูเข้าใจในหลักสูตร แนะนำการสอนของครูให้สอดคล้องกับคู่มือครูและแผนการสอน ฯลฯ

ข. การใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ของครูผู้สอน

1. ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 38.93 มีความรู้ความเข้าใจในระดับค่อนข้างดี และครูจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 3.21 มีความรู้ในระดับต้องแก้ไข

2. การเตรียมการก่อนใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ศึกษาทำความเข้าใจรายละเอียดของหลักสูตร คู่มือครูและแนวการจัดกิจกรรมภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2525 ศึกษาเทคนิคและวิธีการสอนภาษาต่างประเทศแบบต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 83.21, 75.00 และ 53.57 ตามลำดับ และครูจำนวนน้อยที่สุดได้เข้าร่วมกับคณะครูในโรงเรียนจัดทำแผนการสอน กำหนดการสอนภาษาต่างประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 31.43

3. การจัดปัจจัยและสภาพต่างๆ ภายในโรงเรียน ในด้านการมีเอกสารหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ตั้งแต่ร้อยละ 51.43 ถึง 57.14 ตอบว่า มีเอกสารหลักสูตรไม่เพียงพอกับจำนวนครู 3 รายการ คือ หลักสูตรภาษาต่างประเทศ หลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา คู่มือครูผู้สอนกิจกรรมภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา ส่วนเอกสารหลักสูตรรายการอื่นๆ ครูส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มี สำหรับการจัดหาจัดทำเอกสารหลักสูตรเพิ่มเติม ครูส่วนใหญ่ ไม่ได้จัดทำ คิดเป็นร้อยละ 80.71

ในด้านการจัดหาจัดทำสื่อการเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ได้นำเศษวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาจัดทำคิดเป็นร้อยละ 72.14 และครูจำนวนน้อยที่สุดได้ติดต่อขอสื่อการเรียนการสอนจากแหล่งวิทยาคารต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 22.14

ในด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ได้สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนด้วยการ เชิญผู้ปกครองหรือบุคคลในท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 56.71 และไม่ได้จัดประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทราบ คิดเป็นร้อยละ 50.74

4. การจัดการเรียนการสอน ในด้านการเตรียมการสอน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เตรียมการสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยทำบันทึกการสอนและใช้เวลาในการเตรียมการสอนก่อนสอน 1 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 66.07, 75.71 และ 66.79 ตามลำดับ และครูจำนวนน้อยที่สุดไม่ได้เตรียมการสอน คิดเป็นร้อยละ 2.14

ในด้านการใช้วิธีสอนประเภทต่างๆ ผลรวมเฉลี่ยครูปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูปฏิบัติมากในเรื่อง การใช้เพลง เกม การให้นักเรียนปฏิบัติจริง การใช้กระบวนการกลุ่ม การเล่านิทาน และครูปฏิบัติน้อยในเรื่องการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ และการเชิญวิทยากรมาบรรยาย

ในด้านการใช้สื่อการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลรวมเฉลี่ยครูปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูปฏิบัติน้อยที่สุดในเรื่องการใช้สื่อภาพยนตร์ และภาพสไลด์

ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลรวมเฉลี่ยครูปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูปฏิบัติมากในเรื่อง จัดกิจกรรมฝึกให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง สอน เน้นความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อม นำเอาประสบการณ์หลายๆ วิชามาสอน ให้สัมพันธ์กับ เนื้อหาวิชาภาษา และจัดให้มีการยืดหยุ่น เวลาเรียนตามความเหมาะสมกับ ลักษณะ เนื้อหาวิชาและความสนใจของผู้เรียน

ในด้านการจัดให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมภาษา ผลการวิจัยพบว่า ผลรวม เฉลี่ยครูปฏิบัติน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูปฏิบัติน้อยในเรื่อง การให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับสมาชิกภาษา การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับกิจการภาษาในโอกาสวันสำคัญต่างๆ เช่น วันภาษาโลก วันสถาปนาภาษา การจัดทำหรือประดิษฐ์สิ่งของชิ้นจำหน่าย เพื่อหารายได้ส่งเสริมกิจกรรมภาษาในโรงเรียน หรือนำส่งสถานสงเคราะห์ โรงพยาบาลต่างๆ และการให้นักเรียนเข้าร่วมทำกิจกรรมกับ เหล่าภาษาจังหวัดหรือสภาภาษาไทย

สำหรับโรงเรียนที่เลือกสอนวิชากิจกรรมภาษา ตามการใช้เวลาที่เหลือ ร้อยละ 50 ของกิจกรรมสร้างนิสัย ผลการวิจัยพบว่าด้านการจัดกิจกรรมภาษา ครูส่วนใหญ่ เคยจัดกิจกรรมฝึกระเบียบแถวและการทำความเคารพ คิดเป็นร้อยละ 97.68 และครูจำนวน

น้อยที่สุด เคยจัดพิธีเข้าประจำหมู่ภาษาชาติ คิดเป็นร้อยละ 58.69

5. การวัดผลและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ศึกษาความสัมพันธ์ของจุดประสงค์ในสมุด ป.02 กับจุดประสงค์ในแผนการสอนของแต่ละวิชา ใช้เวลาในการวัดผลและประเมินผลทุกครั้งที่จบบทเรียน เป็นผู้สร้างข้อทดสอบวัดผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้และวัดผลปลายภาคเรียน และแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้โดยการสอนซ่อม เสริมเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 92.86, 57.36, 75.86 และ 63.43 ตามลำดับ และครูจำนวนน้อยที่สุด เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้กับคณะครูในโรงเรียน ใช้เวลาในการวัดผลและประเมินผลเดือนละครั้ง ให้คณะกรรมการด้านวิชาการของโรงเรียนสร้างข้อทดสอบและไม่สอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 25.00, 3.93, 4.64 และ 3.21 ตามลำดับ

สำหรับการใช้วิธีต่างๆ ในการวัดผลและประเมินผล ผลรวมเฉลี่ยครูปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูปฏิบัติมากในเรื่องการใช้วิธีสังเกต ตรวจผลงาน และทดสอบนักเรียน เป็นกลุ่ม

6. การได้รับการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าในด้านการนิเทศจากผู้บริหารโรงเรียน ผลรวมเฉลี่ยครูได้รับการปฏิบัติน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูได้รับการปฏิบัติใน เรื่อง การอบรมแนะนำครูให้เข้าใจหลักสูตร การบำรุงขวัญและให้กำลังใจในการปฏิบัติงาน เช่น การชมเชย การขอเหรียญภาษาชาติ และการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ส่วนการได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์อำเภอ คิดเป็นร้อยละ 72.68

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาชาติระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน

ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน เห็นว่ามีปัญหาจากตัวหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล และการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาด้านอาคารสถานที่และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน เห็นว่ามีปัญหาน้อย

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ก. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน เสนอข้อคิดเห็นดังนี้

1. ขาดความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ
2. เนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น
3. ไม่ได้รับเอกสารหลักสูตรจากหน่วยงาน
4. คาบเวลาเรียนมีน้อย
5. เนื้อหาบางวิชามีมากเกินไปสอนไม่ทัน
6. กิจกรรมในแผนการสอนมีมากเกินไป
7. ครูผู้สอนไม่ชำนาญ หรือไม่ถนัดในการจัดกิจกรรมบางประเภท
8. ครูไม่เข้าใจในการวัดผลและประเมินผล
9. ขาดการนิเทศติดตามผลจากศึกษานิเทศก์

ข. ข้อเสนอแนะ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนได้เสนอแนะดังนี้

1. ควรให้ครูผู้สอนทุกคน เข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 และ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ของภาษาต่างประเทศ
2. ควรเพิ่ม เวลาเรียนภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น
3. กองภาษาควรแจกเอกสารหลักสูตรให้เพียงพอจำนวนครู และจัดส่งให้ทัน เวลาเปิดภาคเรียน
4. ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เนื้อหาบางวิชาในบทเรียนที่น่าสนใจ
5. ควรจัดให้มีการสัมมนาครูผู้สอนภาษาต่างประเทศปีละครั้ง

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ทำให้ทราบข้อเท็จจริงหลายประการที่ควรจะนำมาอภิปรายและ เสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนยิวภาษา

ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นชาย ไม่มีประสบการณ์ในการสอนยิวภาษา และไม่ เคย เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ของยิวภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคุณหญิงบรรจง นิवासบุตร (2525: บทคัดย่อ) ที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียนเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ เข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้บริหารยิวภาษา การที่ผู้บริหารโรงเรียนไม่เคยมีประสบการณ์ในการ สอน และไม่ เคย เข้ารับการอบรมสัมมนา อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นชาย ซึ่งมักมีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนยิวภาษาเป็นเรื่องของผู้หญิง และการจัดฝึกอบรมหลักสูตร ต่างๆ ของยิวภาษา กองยิวภาษาหรือสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดไม่ค่อยได้ทำการจัดฝึกอบรม ประกอบกับลักษณะของการจัดฝึกอบรมส่วนใหญ่ เป็นไปตามความสมัครใจ ผู้สมัครต้องเสียค่าใช้จ่าย เองในการ เข้ารับการอบรม จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนไม่สนใจที่จะ เข้ารับการฝึกอบรม

สำหรับด้านครูผู้สอน พบว่าครูส่วนใหญ่เป็นหญิง มีประสบการณ์ในการสอนยิวภาษา ระหว่าง 1-5 ปี และเคย เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ของยิวภาษา โดยเคย เข้ารับ การอบรมหลักสูตรผู้นำยิวภาษา อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนยิวภาษาจะมีลักษณะแตกต่าง จากการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ เช่น การทำพิธีเปิด-ปิด การเรียนการสอน การทำพิธีเข้าประจำ หมู่ยิวภาษา การอยู่ค่ายพักแรม การสอนแบบฐาน การสอนแบบกระท่อม หรือการให้เครื่อง หมายพิเศษต่างๆ แก่สมาชิกยิวภาษา ฯลฯ ถ้าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรมจะไม่สามารถจัดกิจกรรม เหล่านี้ได้ถูกตามวิธีการของยิวภาษา ดังนั้น ครูจึงหาความรู้ด้วยการ เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งน่า จะมีผลให้การจัดการเรียนการสอนยิวภาษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของยิวภาษา แต่มีข้อที่น่า สงเกตคือ เมื่อกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรยิวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ให้วิชายิวภาษาเป็นวิชาบังคับเลือกเรียน จากการวิจัยพบว่ามีผู้บริหารโรงเรียนและครู ผู้สอนเพียงร้อยละ 18.18 และ 19.72 เท่านั้นที่เข้ารับการอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรยิวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 แสดงให้เห็นว่ายังมีผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนอีกเป็น

จำนวนมากที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม อาจเป็นเพราะการประกาศใช้หลักสูตรยวภาษาในระดับประถมศึกษาอย่างกระตั้นหัน ทำให้หน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หรือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ไม่อาจจัดการอบรมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง จึงเป็นเหตุให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรม ซึ่งปภัสวดีวรภิกคิ (2518: ง) และพนมพร เผ่าเจริญ (2518: ค) ได้กล่าวว่า "การประกาศใช้หลักสูตรอย่างกระตั้นหัน ทำให้บุคคลฝ่ายต่างๆ ในโรงเรียนไม่ได้เข้ารับการอบรมอย่างทั่วถึง" ดังนั้น การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ารับการอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรยวภาษาในระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 อาจมีผลกระทบต่อการนำหลักสูตรยวภาษาไปใช้ โดยเฉพาะในด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดไว้ แม้ว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรยวภาษาในระดับประถมศึกษา จะศึกษาหาความรู้เรื่องหลักสูตรยวภาษาด้วยตนเองนับว่าเป็นการกระทำที่ดี แต่การศึกษาด้วยตนเองบางครั้งอาจทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความรู้ความเข้าใจหรือปฏิบัติไม่ตรงกัน อันอาจทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาในภายหลัง ดังนั้น การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูได้เข้ารับการอบรม จะช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกันเพราะการจัดการอบรมหรือฝึกอบรมมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความชำนาญเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง (ภิญโญ สาธร 2517: 442) หากผู้บริหารโรงเรียนและครูได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมหลักสูตรยวภาษาดังกล่าวก็จะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนยวภาษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ครูเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนซึ่งจากงานวิจัยของมาตพ ภาษิตวิไลธรรม (2525: 100) พบว่าครูประจำการที่เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ จะมีสมรรถภาพทางการสอนสูงกว่าครูประจำการที่ไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการ และงานวิจัยของอาภรณ์ ปรีดาสุวรรณ (2527: 140) พบว่าหลังการฝึกอบรมครูได้นำเทคนิคต่างๆ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้สูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น กองยวภาษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งจัดให้มีการอบรมหลักสูตรยวภาษาแก่ผู้บริหารโรงเรียนและครูอย่างทั่วถึง โดยเน้นการฝึกอบรมให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรยวภาษาในระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 จนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการใช้ เวลาเรียนที่เหลือร้อยละ 50 ของกิจกรรมสร้างนิสัย ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าโรงเรียนเลือกสอนกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมียวดี ผิรังคะเปาระ (2522: 79) สุนิตย์ เทวารุทธิ (2527: 77) อนงค์ศิริ วิชาลัย (2525: 97-100) และสุภัทรา ฤทธิบุตร (2524: 296) ที่พบว่าในการเรียนกิจกรรมสร้างนิสัย โรงเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนลูกเสือและยุวกาชาด ครูใหญ่ ครู และนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมเหล่านี้ฝึกให้นักเรียนเป็นคนมีระเบียบวินัย รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น มีความสามัคคี ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาที่โรงเรียนเลือกสอนกิจกรรมลูกเสือและยุวกาชาดก็เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาที่กำหนดให้ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เป็นวิชาบังคับเลือกเรียน คือถ้านักเรียนศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนจะสามารถเรียนวิชาลูกเสือและยุวกาชาดในชั้นสูงต่อไปได้ทันที

การใช้หลักสูตรยุวกาชาดระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน

ก. ด้านความรู้ความเข้าใจหลักสูตรยุวกาชาดระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2528 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 43.62 และ 38.93 มีความรู้ความเข้าใจหลักสูตรยุวกาชาดในระดับค่อนข้างดี รองลงมาร้อยละ 31.92 และ 37.50 มีความรู้ความเข้าใจในระดับพอใช้ การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในระดับดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการนำหลักสูตรไปใช้ เนื่องจากงานวิจัยของเรแกนและลีทวูด (Regan and Leithwood 1974: 10-69) และศักดิ์สิทธิ์ ชัยยสุวรรณ (2524: 105) พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการนำหลักสูตรยุวกาชาดไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากที่สุด ก็ต่อเมื่อผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นอย่างดีหรือดีมาก เพราะผู้บริหารโรงเรียนในฐานะเป็นผู้บริหารงานทางด้านวิชาการต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตรเป็นอย่างดี เพื่อช่วยแนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ส่วนครูผู้สอนในฐานะที่เป็นบุคคลนำหลักสูตรไปสู่ห้องเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งพึงปรารถนาและตรงตามหลักกาฯ จุดหมายของหลักสูตร ฉะนั้นครูจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในแนวทางของหลักสูตรอย่างถ่องแท้และถูกต้อง ซึ่งกรมสามัญศึกษา (2522: 24-40) ได้เสนอแนวความคิดว่า "ครูหลักสูตรใหม่ควรมีลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งคือเป็นผู้ถึงหลักสูตร นั่นคือครูต้องเข้าใจจุดหมาย หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรเป็น

อย่างดี ต้องเข้าใจแผนการสอน รู้จักกำหนดการเรียนการสอน มีความรู้ความเข้าใจในสื่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลเป็นอย่างดี" และ ชาญชัย ศรีไสยเพชร (2525: 48) ได้กล่าวไว้ว่า "พฤติกรรมการสอนของครูจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ส่วนใหญ่นั้นขึ้นอยู่กับทักษะของครู รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในจุดหมายของหลักสูตร และการสอนของแต่ละวิชาเป็นอย่างดี

ข. การเตรียมการก่อนใช้หลักสูตรยวภาษาชาติ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร จัดประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการใช้หลักสูตรยวภาษาชาติ เคยเข้าร่วมวางแผนจัดทำโครงการกิจกรรมยวภาษาชาติกับคณะครูในโรงเรียน จัดให้ครูที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรยวภาษาชาติเข้าสอน และให้ครูเตรียมจัดทำแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนได้ปฏิบัติไปตามหลักการของการเตรียมการก่อนการใช้หลักสูตร ที่สังัด อุทรานันท์ (2527: 263-273) กล่าวว่า "ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ควรจะได้มีการให้ความรู้หรือชี้แจงให้ครูมีความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรที่จัดทำขึ้น และการจัดครูเข้าสอนจำเป็นต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคน"

ส่วนครูผู้สอนพบว่าส่วนใหญ่ศึกษาทำความเข้าใจรายละเอียดของหลักสูตร คู่มือครูและแนวการจัดกิจกรรมยวภาษาชาติ พุทธศักราช 2525 ระดับประถมศึกษา ตลอดจนเทคนิควิธีการสอนยวภาษาชาติแบบต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูได้ปฏิบัติไปตามขั้นตอนของการเตรียมการก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งสุนีย์ สินธุเดชะ (ม.ป.ป.: 5) กล่าวว่า "ขั้นตอนแรกที่สำคัญของการเตรียมการก่อนนำหลักสูตรไปใช้ คือ การรวบรวมศึกษาข้อมูลและรายละเอียดทั้งหมดของหลักสูตร เริ่มตั้งแต่หลักการ จุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละวิชา และศึกษาลักษณะรายวิชาที่จะต้องสอน เพราะการศึกษารายละเอียดดังกล่าวจะมีผลต่อการเตรียมบันทึกการสอนได้อย่างดี และทำให้ครูสามารถที่จะวางจุดมุ่งหมายการสอนได้ดีด้วย"

ข้อที่นำสังเกตประการหนึ่งคือ การให้ครูจัดทำแผนการสอนยวภาษาชาติให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ครูจัดทำ แต่มีครูผู้สอนจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 31.43 ที่ได้จัดทำ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นขัดแย้งในเรื่องการจัดทำแผนการสอนยวภาษาชาติ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าการจัดทำแผนการสอน

มีคุณค่าต่อการจัดการเรียนการสอน คือช่วย เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ส่วนครูผู้สอนอาจเห็นว่าในการจัดทำแผนการสอนต้องใช้เวลาในการจัดทำ คือจะต้องนำหลักสูตรมาขยายให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ความคิดรวบยอด หลักการ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล และจำนวนคาบเวลาที่ใช้ในการสอน จึงทำให้ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีเวลาจัดทำ จากการศึกษาพบว่าครูผู้สอนยุคภาษาส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้น มีครูจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 16.07 เท่านั้นที่เป็นครูพิเศษ และจากงานวิจัยของมินา คงสุริยะนาวิณ (2529 : 85) พบว่าครูที่สอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในระดับชั้น ป.5-ป.6 ส่วนใหญ่จะสอนมากกว่า 1 กลุ่มประสบการณ์ ดังนั้น ครูประจำชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา มักจะสอนทุกกลุ่มประสบการณ์ หรือสอนมากกว่า 1 กลุ่มประสบการณ์ ครูจึงต้องเตรียมการสอนหลายวิชา ทำให้ไม่มีเวลาที่จะจัดทำแผนการสอนยุคภาษา ขณะเดียวกันกองยุคภาษาและสมาคมศึกษาพันธได้ร่วมกันจัดทำแผนการสอนยุคภาษาทุกระดับชั้นแจกและจำหน่ายให้แก่โรงเรียนต่างๆ ครูจึงนำแผนการสอนเหล่านี้มาใช้ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

ค. การจัดปัจจัยและสภาพต่างๆ ภายในโรงเรียน

1. ด้านเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบการเรียนการสอนยุคภาษา จากการศึกษา เกี่ยวกับการใช้เอกสารหลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนพบว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีเอกสารหลักสูตร เช่น หลักสูตรยุคภาษา หลักสูตรและเนื้อหาวิชายุคภาษาระดับประถมศึกษา คู่มือครูผู้สอนกิจกรรมยุคภาษาระดับประถมศึกษา แนวการจัดกิจกรรมยุคภาษา พุทธศักราช 2525 ระดับประถมศึกษา และแผนการสอนยุคภาษาอย่างเพียงพอ แต่ครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่ามีเอกสารเหล่านี้ไม่เพียงพอ การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนมิได้ทำหน้าที่ในการสอนจึงทำให้ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของเอกสารหลักสูตร เห็นว่าเอกสารหลักสูตรมีเพียงพอแล้ว ส่วนครูซึ่งเป็นผู้สอนนั้นต้องการมีเอกสารหลักสูตรไว้ใช้อย่างเพียงพอเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ความต้องการด้านเอกสารหลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จึงแตกต่างกัน

ส่วนด้านเอกสารประกอบการเรียนการสอนยุคภาษา เช่น ภาพพลิกเรื่อง นำรู้เกี่ยวกับยุคภาษา ภาพประวัติภาษา (การ์ตูน) หลักปฏิบัติของทหารในระหว่างสงคราม

ตามข้อตกลงของยุวภาษาสากล (การ์ตูน) ฯลฯ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่า มีไว้ในโรงเรียนน้อยมากหรือเกือบจะไม่มี อาจเป็นเพราะโรงเรียนไม่มีงบประมาณในการที่จะ จัดซื้อ หรือไม่ได้รับแจกจากกองยุวภาษา

การมีเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบการเรียนการสอนยุวภาษาอย่างไม่ เพียงพอหรือไม่มี และจากการศึกษาวิจัยข้อคิดเห็นเสนอแนะเพิ่มเติมพบว่า โรงเรียนได้รับ เอกสารล่าช้า ไม่ทันเปิดภาคเรียน อาจจะมีผลกระทบต่อการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมาก คือ ทำให้ครูไม่พร้อมที่จะสอน ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูและนักเรียน เพราะเอกสารหลักสูตรต่างๆ จะเป็นเครื่องมือช่วยครูในการเตรียมการสอนได้อย่างดี ซึ่งสันต์ ธรรมบำรุง (2526: 164) ได้กล่าวว่า "การนำหลักสูตรมาใช้หรือการนำหลักสูตรมาสู่ชั้นเรียน สามารถดำเนินการด้วย เอกสารหลักสูตรตามแผนภาพดังนี้ หลักสูตร → เอกสารหลักสูตร → ชั้นเรียน ดังนั้น เอกสารหลักสูตรจึงเป็นตัวกลางที่สำคัญยิ่งที่จะนำหลักสูตรไปใช้ให้บังเกิดผลตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร" กองยุวภาษาจึงควรเพิ่มปริมาณในการส่งเอกสารหลักสูตรไปให้ โรงเรียนอย่างเพียงพอกับจำนวนครูที่สอน และผู้บริหารโรงเรียนควรให้การช่วยเหลือ ด้วยการ ใช้ประโยชน์จากเอกสารที่มีอยู่น้อยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมากที่สุดคือ ให้ครูผลิตเปลี่ยน อ่านหัวข้อต่างๆ และมาบรรยายสรุปให้เพื่อนครูฟังในที่ประชุม หรือผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน อาจติดต่อขอเอกสารจากหน่วยงานต่างๆ

2. ด้านสื่อการเรียนการสอน ในการจัดหาจัดทำสื่อการเรียนการสอน ผลรวม เฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหาร โรงเรียนปฏิบัติมากในเรื่อง การให้คำแนะนำส่งเสริมให้ครูนำเศษวัสดุต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาจัดทำสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติของครูผู้สอนในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ที่ครูส่วนใหญ่ใช้เศษวัสดุในท้องถิ่นมาจัดทำ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนให้ความสนใจ ที่นำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการประหยัดงบประมาณในการจัดซื้อจัดทำ สื่อการเรียนการสอน อีกทั้งยังมีผลให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของวัสดุในท้องถิ่นอีกด้วย ซึ่ง สัจดี อุทรานนท์ (2526: 28) ได้เสนอแนวความคิดว่า "อุปกรณ์การสอนที่ดีไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง แต่ควรจะคำนึงถึงคุณค่าที่จะให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งอาจเป็นวัสดุที่สามารถหาได้ ในท้องถิ่นและมีราคาถูกก็ได้"

3. ด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความสะดวกแก่ครูในการใช้สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมยวภาษา และผู้บริหารโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดได้ติดต่อขอความร่วมมือจากชุมชน เพื่อใช้อาคารสถานที่และบริเวณสนามเพื่อจัดกิจกรรมยวภาษา อาจเป็นเพราะโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นที่บริเวณโรงเรียนกว้างขวาง โดยเฉพาะโรงเรียนที่อยู่นอกเขตตัวเมืองจะมีพื้นที่บริเวณมากพอที่จะสามารถจัดกิจกรรมยวภาษาต่างๆ ของยวภาษาได้ ผู้บริหารโรงเรียนจึงติดต่อขอใช้สถานที่จากชุมชนน้อย

4. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนส่วนใหญ่ได้เชิญผู้ปกครองหรือบุคคลในท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของยวภาษา แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูได้พยายามที่จะนำบุคคลต่างๆ ในชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ส่วนการประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนยวภาษาให้นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทราบนั้นพบว่าผู้บริหารโรงเรียนใช้วิธีจัดประชุมนักเรียน แต่ครูผู้สอนตอบว่าไม่ได้ปฏิบัติงานทางด้านการประชาสัมพันธ์ อาจเป็นเพราะครูผู้สอนเข้าใจว่าการประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนยวภาษาควรเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเท่านั้น เพราะผู้บริหารโรงเรียนมีโอกาสใกล้ชิดกับชุมชนมากกว่าครู คือผู้บริหารโรงเรียน ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่กรรมการพัฒนาหมู่บ้าน เลขานุการสภาตำบล ฯลฯ ซึ่งต้องติดต่อสัมพันธ์กับคนในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ หรือครูผู้สอนอาจไม่เข้าใจข้อเท็จจริงที่ว่า การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การประชาสัมพันธ์ด้านหลักสูตรให้ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทราบ เป็นงานอย่างหนึ่งในหน้าที่ทั่วไปที่ครูจะต้องจัดทำ ซึ่งจากรายงานการวิจัยของสมพงษ์ จิตระดับ (2522: 170) ไพฑูรย์ ทอหุน (2526: 57) ดิลก พัฒนวิชัยโชติ (2528: 210) พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ และติดตามข่าวการเคลื่อนไหวในด้านหลักสูตรค่อนข้างน้อย ผลการวิจัยที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาค่อนข้างน้อย อาจมีผลให้โรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือหรือสนับสนุนจากผู้ปกครองในด้านต่างๆ เท่าที่ควร โดยเฉพาะในด้านการประชาสัมพันธ์เรื่องการเรียนการสอนยวภาษา ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนควรร่วมดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองหรือบุคคลในชุมชนทราบถึงการเรียนยวภาษาที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ให้นำเหตุผล เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ซึ่งบางครั้งต้องใช้เวลาฝึกปฏิบัติทั้งในและนอกเวลาเรียน เช่น การออกไปปฏิบัติงานตามสถานที่ต่างๆ ไปศึกษานอกสถานที่หรืออยู่ค่ายพักแรม และบางกรณีต้องขอความร่วมมือในการติดตาม

พฤติกรรมนักเรียน การแต่งเครื่องแบบยูวภาษาชาติและการเก็บเงินค่าบำรุงสมาชิกยูวภาษาชาติ ดังนั้น การประชาสัมพันธ์ เรื่องการเรียนการสอนยูวภาษาชาติจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูจะต้อง ดำเนินการให้ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนได้เข้าใจเป็นอย่างดี

ง. การบริหารทางด้านวิชาการ

1. ด้านการส่งเสริมทางวิชาการและการจัดการเรียนการสอนยูวภาษาชาติ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรผู้นำยูวภาษาชาติ จัดเวลาให้ครูวางแผนแก้ปัญหาการเรียนการสอนยูวภาษาชาติภาคเรียนละครั้ง ได้เสนอแนะให้ครูที่สอนยูวภาษาชาติชั้นเดียวกันวางแผนการสอนร่วมกัน ทำบันทึกการสอน จัดกิจกรรมการสอน เน้นความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อม สอนเน้นการมีวินัยในตนเอง และให้ใช้กระบวนการกลุ่มสอดแทรกในการสอนทุกครั้ง ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าวของผู้บริหารโรงเรียนได้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของครูผู้สอนส่วนใหญ่ ที่ได้เตรียมการสอนยูวภาษาชาติอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการทำบันทึกการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อม นำประสบการณ์ทั้งหลายๆ วิชามาสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชายูวภาษาชาติ และจัดกิจกรรมฝึกให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความเข้าใจและสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างถูกต้องพอสมควร ดังที่น้อมศรี เคท และวรสุดา บุญไวโรจน์ (2526: 48) ได้กล่าวถึงบทบาท ของผู้บริหารโรงเรียนในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูไว้ว่า

. . . 3. มีการประชุม เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

4. ส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ จากตำราและวารสารการศึกษาต่างๆ

5. แนะนำและส่งเสริมให้ครูรู้จักใช้วิธีสอนแบบต่างๆ และเลือกกิจกรรมการสอนโดยคำนึงถึงบทเรียน สภาพของนักเรียน โรงเรียนและสิ่งแวดล้อม เป็นสำคัญ . . .

อย่างไรก็ตามในด้านการส่งเสริมทางด้านวิชาการ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดเวลาให้ครูไปดูการเรียนการสอนยูวภาษาชาติ และไม่ได้เชิญวิทยากรมาสาธิตการเรียนการสอนยูวภาษาชาติให้ครูดู เป็นแบบอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไกร ไทยกล้า (2524: 67) และประชา สิกขมัญญา (2524: 127) ที่พบว่าการจัดให้ครูไปดูการเรียนการสอนในโรงเรียนอื่น และการเชิญวิทยากรมาสาธิตการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนได้จัดทำน้อยมากหรือไม่ได้จัดทำ แต่จากการวิจัยของชัชเจน ไทยแท้ (2527: 273) ประภาษ นันโท (2528: 78-82)

และอำนวยการ วงศ์ถนอม (2521 : 53) พบว่าผู้บริหารได้จัดให้ครูไปดูการเรียนการสอนในโรงเรียนอื่น ซึ่งผลที่ได้แตกต่างจากการศึกษาของผู้วิจัยที่ได้พบมา อาจเป็นเพราะสภาพทั่วไปของโรงเรียนแต่ละท้องที่มีบุคคลากรและงบประมาณจำกัด ครูแต่ละคนมีภารกิจด้านการสอนมาก และการจัดให้ครูไปดูการเรียนการสอนในโรงเรียนอื่นหรือเชิญวิทยากรมาสาธิตต้องใช้เวลาในการเตรียมการ หรือผู้บริหารโรงเรียนอาจเห็นว่าการเรียนการสอนยวภาษาไม่จำเป็นต้องเชิญวิทยากรมาสาธิตหรือไปดูการเรียนการสอนในโรงเรียนอื่น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนควรได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอย่างน้อยที่สุดปีละครั้ง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูตื่นตัวอยู่เสมอ ให้ความรู้กว้างขวาง ให้เห็นแบบอย่างที่ดี ทำให้ครูเกิดความคิดสร้างสรรค์ และเห็นความสำคัญของยวภาษา ซึ่งจะมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนยวภาษาดีขึ้น

2. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมยวภาษา ผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติในระดับปานกลาง แต่ครูผู้สอนปฏิบัติน้อย แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติไม่สอดคล้องกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน เหล่าภาษาจังหวัดหรือสภากาชาดไทย และการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยวภาษาในโอกาสวันสำคัญต่างๆ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคุณหญิงบรรจง นีวาสะบุตร (2525 : 89) พบว่าการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยวภาษาครูผู้สอนยังไม่ได้ทำกันอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึงทุกโรงเรียน การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติไม่สอดคล้องกันอาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารโรงเรียนเข้าใจว่าตนเองปฏิบัติตามหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมยวภาษาในระดับที่เหมาะสม ส่วนที่ครูผู้สอนปฏิบัติน้อยอาจเป็นเพราะครูยังไม่เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของกิจกรรมยวภาษาอย่างแท้จริง และจากรายงานนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ 51 จังหวัด พบว่าครูส่วนใหญ่มุ่งจะสอนกลุ่มทักษะ ส่วนกลุ่มวิชาอื่นๆ ครูผู้สอนให้ความสำคัญน้อย (กรมวิชาการ 2524 : 8) ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูยังคงมุ่งเน้นทางด้านวิชาการ ส่วนการจัดกิจกรรมยวภาษาครูจึงให้ความสนใจที่จะปฏิบัติน้อย

ส่วนเรื่องการให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับเหล่าภาษาจังหวัด หรือสภากาชาดไทย และการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยวภาษาในโอกาสวันสำคัญต่างๆ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติน้อย อาจเป็นเพราะเหล่าภาษาจังหวัดหรือสภากาชาดไทยและกองยวภาษาขาดการติดต่อประสานงานกับโรงเรียน ตลอดจนขาดการประชาสัมพันธ์กระตุ้น

ชักจูงให้โรงเรียน เห็นความสำคัญของกิจการยวภาษา

สำหรับโรงเรียนที่ใช้เวลาที่เหลือร้อยละ 50 ของกิจกรรมสร้างนิสัย เลือกสอนวิชากิจกรรมยวภาษา ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมเกี่ยวกับยวภาษาที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนส่วนใหญ่ปฏิบัติมากที่สุดได้แก่ การมีระเบียบแถวและการทำความสะอาด รองลงมาจัดให้สมาชิกยวภาษาอยู่ค่ายพักแรมในโรงเรียน และทำพิธีเปิด-ปิด การเรียนการสอนยวภาษา ส่วนกิจกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติน้อยคือ การขอจัดตั้งหมู่ยวภาษาในโรงเรียน และการจัดพิธีเข้าประจำหมู่ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนที่เลือกสอนกิจกรรมยวภาษาส่วนใหญ่ยังไม่ได้ขอจัดตั้งหมู่ยวภาษา อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดความพร้อมในการจัดตั้งหมู่ยวภาษา คือในการดำเนินงานดังกล่าวโรงเรียนจะต้องมีครูที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ของยวภาษามีนักเรียนสมัครเป็นสมาชิกยวภาษาอย่างน้อย 16 คน มีผู้ทรงคุณธรรมเป็นกรรมการไม่เกิน 5 คน และถ้าโรงเรียนขอจัดตั้งหมู่ยวภาษาแล้วสมาชิกยวภาษาต้องแต่งเครื่องแบบยวภาษา เสียเงินค่าบำรุงสมาชิกยวภาษาปีละไม่เกิน 10 บาท (กองยวภาษา 2527 : 82) แต่นักเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีฐานะยากจน แม้ว่ากองยวภาษาจะให้โรงเรียนทำเรื่องขอลดการแต่งเครื่องแบบเหลือแต่ผ้าพันคอและเข็มเครื่องหมายยวภาษาก็ตาม นักเรียนบางคนไม่สามารถจัดหาได้ และผลจากการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาเรื่องการทำ ความเข้าใจในการจัดพิธีเข้าประจำหมู่ จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจมีส่วนทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติน้อยในเรื่องการขอจัดตั้งหมู่ยวภาษาและการจัดพิธีเข้าประจำหมู่ ดังนั้น กองยวภาษาควรจัดทำเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับการจัดพิธีต่างๆ ของยวภาษาให้โรงเรียนต่างๆ ทราบอย่างทั่วถึง สำหรับเรื่องเครื่องแบบยวภาษาโรงเรียนอาจขอความร่วมมือจากเหล่ากาชาดจังหวัดให้ช่วยบริจาค หรือโรงเรียนอาจจัดหาเงินจำนวนหนึ่งซื้อผ้าพันคอและเข็มเครื่องหมายเพื่อให้นักเรียนยืมใช้ชั่วคราวในขณะที่เรียนยวภาษา ก็จะทำให้นักเรียนมีเครื่องแบบยวภาษาใช้อย่างทั่วถึง

จ. การจัดการเรียนการสอนยวภาษา

1. ด้านการใช้วิธีการสอนผลรวมเฉลี่ยครูผู้สอนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูผู้สอนปฏิบัติมากในการสอนเพลง เกม การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ และการใช้กระบวนการกลุ่มหรือการจัดระบบหมู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันทาวิชระมนตรี (2529 : 55) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยวภาษาในโรงเรียนได้

เน้นทางภาคปฏิบัติ แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติด้านการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตรงกับหลักการสอนภาษา ดังที่กองภาษา (2527 ค: 34-35) กล่าวว่า ". . . ในการสอนภาษา ครูควรนำหลักการบวนการกลุ่มหรือการจัดระบบหมู่มาใช้ในการเรียนการสอน ควรสอนเน้นหนักไปในทางปฏิบัติ ควรใช้เพลงและเกมแทรกพอสมควร โดยเฉพาะเด็กเล็กควรใช้เพลงและเกมประกอบการสอนให้มาก . . ." นอกจากนี้ผู้วิจัย เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาโดยใช้กระบวนการกลุ่มหรือการจัดระบบหมู่ คือการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ซึ่งจากผลงานวิจัยของอาภรณ์ ปริดาสุวรรณ (2527: 6) พบว่าในการสอนลูกเสือ ภาษา ครูได้นำเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์และใช้เพลง เสริมคุณธรรมไปใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น

อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนภาษามีข้อที่นำสังเกตคือ การเชิญวิทยากรมาบรรยายหรือสาธิต และการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ พบว่าครูผู้สอนปฏิบัติน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทียน เขียวภักดี (2529: 107) และ อุดม คำขาด (2529: 103) ที่พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูปฏิบัติน้อยที่สุด หรือไม่เคยปฏิบัติ คือ การเชิญวิทยากรมาสาธิตและการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ การที่ครูผู้สอนปฏิบัติน้อยอาจเป็น เพราะการทำกิจกรรมดังกล่าวต้องเตรียมการล่วงหน้าทำให้เสียเวลาในการเตรียมการ ต้องจัดเวลาให้เหมาะสมกับเวลาว่างของวิทยากร และต้องหาสิ่งตอบแทนให้วิทยากร ส่วนการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ครูต้องรับผิดชอบมากในการดูแลนักเรียน และนักเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายบางส่วน ซึ่งนักเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ครูผู้สอนจึงไม่ค่อยได้พานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลรวมเฉลี่ยครูผู้สอนปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูผู้สอนปฏิบัติมากในเรื่อง สอนเน้นความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อม จัดกิจกรรมฝึกให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง นำประสบการณ์หลายๆวิชามาสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาภาษา จัดให้มีการยืดหยุ่นเวลาเรียนตามความเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาและความสนใจของผู้เรียน และปรับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่กรมวิชาการ (2525: ค-ค) กำหนดไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนเนื้อหาในแต่ละบทเรียนควรให้ยืดหยุ่นตาม เหตุการณ์สภาพท้องถิ่น ความสนใจของผู้เรียน และให้มีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มวิชามากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนที่จะให้ผู้เรียนรู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ผูกคิดให้เป็น แก่ปัญหาเป็น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาวิธีสอน ที่เห็นว่าเหมาะสมกับจุดประสงค์และลักษณะเนื้อหาวิชา . . .

3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ผลรวม เฉลี่ยครูผู้สอนใช้สื่อการเรียน การสอนประกอบการเรียนการสอนในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสื่อ ประเภทที่ครูใช้ประกอบการเรียนการสอนยุคชาติน้อยที่สุดได้แก่ สื่อประเภทภาพยนตร์ สไลด์ (ภาพนิ่ง) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุทธิศรี ศรี (2524: ง-จ) พบว่าสื่อการสอนประเภท เครื่องมือต่างๆ โดยเฉพาะเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะและเครื่องฉายภาพยนตร์ โรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการมีไว้ใช้ในโรงเรียนน้อยมาก ด้วยเหตุนี้ ครูผู้สอนจึงใช้สื่อดังกล่าวน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากสื่อการสอนประเภทนี้มีราคาแพง โรงเรียน ไม่มั่งบประมาณที่จะจัดซื้อ ต้องใช้ผู้มีความรู้ความชำนาญ ต้องมีความระมัดระวังในการเก็บรักษา และโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งไม่มีไฟฟ้าใช้ ดังนั้น ครูควรพยายามหาสื่อชนิดอื่นๆ ที่ทำได้ ในท้องถิ่นและมีราคาไม่แพงมาใช้ทดแทนในการจัดการเรียนการสอน

ฉ. การวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรยุคชาติน ในด้านการใช้วิธีการต่างๆ ในการวัดผลและประเมินผลยุคชาติน ผลรวม เฉลี่ยผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติมาก และ เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมากในการเสนอแนะให้ครูผู้สอนใช้วิธีการ ทดสอบการปฏิบัตินักเรียน เป็นกลุ่ม การตรวจผลงานและการสังเกต ซึ่งตรงกับ การปฏิบัติของ ครูผู้สอนที่พบว่า ครูปฏิบัติมากในการใช้วิธีการสังเกต การตรวจผลงาน และการทดสอบการ ปฏิบัตินักเรียน เป็นกลุ่ม สำหรับการสร้างข้อทดสอบวัดผลและประเมินผลยุคชาติน พบว่าครูผู้ สอนส่วนใหญ่เป็นผู้สร้างข้อทดสอบเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประไพ วัฒนพงศ์ (2525: 153) วัลภา อารีรัตน์ (2523: บทคัดย่อ) และสายสมร ตีวิเศษ (2526: 151) พบว่าในการ วัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา ครูผู้สอน เป็นผู้สร้างข้อทดสอบ และครูปฏิบัติมากในการใช้วิธีการวัดผลโดยการสังเกต และตรวจผลงาน

การที่ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติมากในการใช้วิธีการต่างๆ ในการ วัดผลและประเมินผลยุคชาติน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนปฏิบัติตรงกับ

หลักของการวัดผลและประเมินผลที่ครูผู้สอนควรมีส่วนร่วมในการสร้างข้อทดสอบ และควรใช้วิธีการหลายๆ วิธีในการวัดผลและประเมินผล ดังที่พัตน ภาสบุตร (2529: 26-27) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลในการเรียนภาษาต่างประเทศเหมือนกับการวัดผลและประเมินผลวิชาอื่นๆ ทั่วไปที่ครูผู้สอนควรเป็นผู้วัดผลและประเมินผล และวิธีวัดผลขั้นแรกที่ง่ายที่สุดและครูต้องทำตลอดเวลา คือการสังเกต โดยสังเกตจากตอนที่สมาชิกภาษาต่างประเทศปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับหมู่คณะ เมื่อสังเกตแล้วต้องการรู้ว่านักเรียนเข้าใจจริงหรือไม่ก็ใช้วิธีการสัมภาษณ์ หรือการทดสอบ

ข. การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศ ในด้านการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน ผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติในระดับปานกลาง และในด้านการได้รับการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรจากผู้บริหารโรงเรียน ผลรวมเฉลี่ยครูผู้สอนได้รับการนิเทศน้อย แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน สำหรับในด้านการได้รับการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรจากศึกษานิเทศก์ ครูส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เคยได้รับการนิเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2524: 12-13) ชัดเจน ไทยแท้ (2528: 271) และประชา สิกขมัญญา (2524: 180) ที่พบว่าครูได้รับการนิเทศภายในจากผู้บริหารน้อย และครูไม่ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์อย่างทั่วถึง

การที่ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติด้านการนิเทศภายในอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูผู้สอนตอบว่าได้รับการนิเทศภายในจากผู้บริหารโรงเรียนน้อย อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนมีงานด้านอื่นๆ ที่ต้องปฏิบัติ เช่น งานบริหารบุคลากรในโรงเรียน งานบริหารที่เกี่ยวกับชุมชน และการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน งานบริหารที่เกี่ยวกับอาคาร สถานที่ อุตสาหกรรม การเงิน และการให้บริการ จึงไม่อาจทำการนิเทศได้มากตามความต้องการของครู อย่างไรก็ตามการนิเทศภายในเป็นเรื่องที่สำคัญมากเพราะเป็นการช่วยครูแก้ไขปัญหาการสอนและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสนใจและปฏิบัติงานด้านนี้เป็นประจำเช่นเดียวกับการบริหารงานด้านอื่นๆ ดังที่ โรล แอล นิคเลย์ (Role L. Neagley 1964: 55) ได้แสดงความคิดเห็นว่า "ครูใหญ่จะต้องปฏิบัติงานให้สมดุลกันระหว่างหน้าที่การนิเทศและหน้าที่การบริหารอื่นๆ อย่างน้อยที่สุดจะต้องใช้เวลาครึ่งหนึ่งในการปฏิบัติกิจกรรมด้านนิเทศการสอน"

ข้อที่น่าสังเกตประการหนึ่งคือ เรื่องการประชุมอบรมแนะนำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนตอบว่าผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติในเรื่องนี้น้อย อาจเป็นเพราะครูผู้สอนต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมาก เนื่องจากครูส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ารับการ

อบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 จึงต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียน จัดประชุมอบรมแนะนำครูให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรภาษา ซึ่งการจัดประชุมอบรมสัมมนานั้น โจแอน เดล (Joanne Dale 1964: 18-20) อ้างถึงใน ภาณุจนา รุ่งทรานนท์ (2524: 10) กล่าวว่า "การประชุมอบรมระหว่างการทำงานเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูได้ทบทวนความรู้ ได้รับความรู้ใหม่ และวิธีการสอนใหม่" ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาครูผู้สอนภาษาอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูและนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน

ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาในการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในระดับปานกลาง เกือบทุกด้าน ยกเว้นปัญหาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และปัญหาด้านอาคารสถานที่ เท่านั้นที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาน้อย ดังนั้น ในการอภิปรายผลผู้วิจัยจะอภิปรายเฉพาะปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัญหาแต่ละด้านดังนี้

ก. ปัญหาจากตัวหลักสูตร ผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาข้อกระทงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาในเรื่องการทำความเข้าใจในการปฏิบัติตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด และครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่องการไม่ได้เข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาในเรื่องการทำความเข้าใจในการปฏิบัติตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรภาษา แต่ได้ศึกษาหาความรู้เรื่องหลักสูตรภาษาด้วยการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบางครั้งเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ไม่สามารถที่จะปรึกษาหรือซักถามบุคคลอื่นได้ เพราะศึกษานิเทศก์มานิเทศน้อยมาก ขณะเดียวกันในการจัดอบรมสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาส่วนใหญ่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหรืออำเภอจะจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูมากกว่าที่จะอบรมผู้บริหารโรงเรียน เนื่องจากขาดงบประมาณในการจัดอบรม จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจทำให้ผู้บริหารโรงเรียนขาดความเข้าใจในการปฏิบัติตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด สำหรับครูผู้สอนที่มีปัญหา เรื่องการไม่ได้เข้ารับการอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา

อาจเนื่องมาจากการประกาศใช้หลักสูตรยวภาษาอย่างกระชั้นชิด ทำให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจัดอบรมครูได้อย่างไม่ทั่วถึง หรือบางอำเภอไม่ได้จัดอบรมเพราะขาดงบประมาณ และลักษณะการจัดอบรม เป็นแบบรวบรัดภายในระยะเวลาสั้นๆ วิธีการอบรม เป็นแบบถ่ายทอด คือ กองยวภาษาจัดอบรมให้ความรู้แก่ศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์จังหวัดไปอบรมชี้แจงให้ศึกษานิเทศก์อำเภอ และศึกษานิเทศก์อำเภอไปจัดอบรมครู โดยให้โรงเรียนส่งตัวแทนครูที่ทำการสอนมา เข้ารับการอบรม ทำให้การอบรม เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และจากการที่ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายอำเภอทำให้ทราบว่า บางอำเภอจัดอบรมครู โดยใช้เวลาเพียง 1 วัน จัดอบรมทั้งลูกเสือและยวภาษา โดยในภาคเช้าจัดอบรมชี้แจงให้ครูเข้าใจในเรื่องลูกเสือ และภาคบ่ายอบรมเรื่องยวภาษา ทำให้ครูได้รับความรู้ความเข้าใจเฉพาะส่วนที่เป็นหลักการเท่านั้น ส่วนรายละเอียดวิธีการปฏิบัติในด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลครูผู้สอนยังมีความเข้าใจสับสน ซึ่งตรงกับงานวิจัยของสุนันท์ วชิรมนตรี (2529: 35) พบว่าครูผู้สอนมีความสับสน เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยวภาษา

การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่องดังกล่าว อาจจะทำให้การนำหลักสูตรยวภาษาไปใช้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังเหตุผลที่วิจัย วงศ์ใหญ่: (2525: 186) กล่าวไว้ว่า "ในการนำหลักสูตรไปใช้ แม้ว่าหลักสูตรจะพัฒนาขึ้นมาอย่างดีเลิศเพียงใด ถ้าหากการใช้หลักสูตรขาดความเข้าใจและความไม่พร้อม การพัฒนาหลักสูตรไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ จะประสบความสำเร็จได้ยาก" ดังนั้น กองยวภาษาจึงควรเร่งจัดอบรมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรยวภาษาอย่างทั่วถึง หรืออาจจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอดำเนินการจัดอบรม

ข. ปัญหาด้านเอกสารหลักสูตร ผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาข้อกระทงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาในเรื่องการขาดงบประมาณในการจัดหาจัดทำ เอกสารหลักสูตรเพิ่มเติม และครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่องการได้รับเอกสารหลักสูตรไม่ทันเวลา เปิดภาคเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคุณหญิงบรรจง นิวาสะบุตร (2525: บทคัดย่อ) และสุนันท์ วชิรมนตรี (2529: 56) ที่พบว่าโรงเรียนขาดงบประมาณที่จะจัดทำเอกสารหลักสูตร การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาเรื่องขาดงบประมาณจึงการจัดทำเอกสารหลักสูตร การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาเรื่องขาดงบประมาณจึงการจัดทำเอกสารหลักสูตร เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนมาก แต่งบประมาณทาง

ด้านการศึกษามีจำกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พยายามหาทางช่วยเหลือโดยจัดสรรงบประมาณมาให้โรงเรียนต่างๆ แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียนต่างๆ จึงควรถาทางแก้ไขปัญหาโดยการขอความร่วมมือไปยังกองยุวกาชาด หรือหน่วยงานต่างๆ ของรัฐและเอกชนให้ช่วยเหลือในรูปแบบของงบประมาณหรือวัสดุอุปกรณ์ สำหรับครูผู้สอนซึ่งมีปัญหา เรื่องการได้รับ เอกสารหลักสูตรไม่ทันเวลา เปิดเรียน อาจเป็นเพราะการประกาศใช้หลักสูตรยุวกาชาดอย่างกระชั้นชิด กองยุวกาชาดจึงขาดความพร้อมในการจัดทำและส่ง เอกสารหลักสูตรให้โรงเรียนต่างๆ ได้ทันเวลาก่อน เปิดภาคเรียน และ เอกสารหลักสูตรที่กองยุวกาชาดส่งไปให้โรงเรียนต่างๆ นั้นมีไม่เพียงพอกับจำนวนครูและจำนวนชั้นเรียน จึงทำให้ครูขาดความสนใจที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้น กองยุวกาชาดควรจัดทำเอกสารหลักสูตรยุวกาชาดให้มากขึ้น และส่งไปให้โรงเรียนต่างๆ ได้อย่างทั่วถึงทันกำหนดการ เปิดภาคเรียน โดยกองยุวกาชาดควรตระหนักถึงความสำคัญในการจัดส่ง เอกสารต่างๆ ให้โรงเรียนอย่างเพียงพอ ด้วยการยึดหลักที่ว่า ถ้าครูมีความรู้ความ เข้าใจในหลักสูตร และมี เอกสารหลักสูตรใช้อย่างเพียงพอแล้ว การเรียนการสอนยุวกาชาดก็จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ค. ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน ผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาข้อกระทงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่องความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการจัดหาจัดทำสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแจ่มจันทร์ ปรีชาวัฒน์ (2525: 109) วิไล โปวี เสรีวงศ์ (2522: 108) สุทธศรี ศรี (2524: 88) สุนันท์ วชิรมนตรี (2524: 46) และรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529: 15) ที่พบว่าโรงเรียนต่างๆ ยังขาดงบประมาณในการจัดซื้อและจัดทำสื่อการเรียนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เรื่องงบประมาณยังคงเป็นปัญหาสำหรับโรงเรียน แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พยายามหาทางช่วยเหลือและดำเนินการแก้ไขตลอดมา โดยจัดสรรเงินค่าวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณรายหัวให้แก่โรงเรียนต่างๆ และในปีงบประมาณ 2528-2529 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ให้โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อวัสดุสื่อการเรียนการสอนเอง เพื่อจะได้ตรงกับ ความต้องการของโรงเรียน แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน ดังนั้น กองยุวกาชาดควรให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนบ้าง โดยจัดทำสื่อการเรียนการสอนยุวกาชาด

ต้นแบบแจกแก่โรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนต่างๆ ได้ยืมใช้ ขณะเดียวกัน โรงเรียนควรช่วยเหลือตนเองด้วยการติดต่อขอความร่วมมือจากเหล่าภาษาจังหวัดช่วยจัดหา สื่อการเรียนการสอน อาจเป็นสื่อสำเร็จรูป หรือเงินบริจาค นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจนำสื่อการเรียนการสอนของกลุ่มวิชาอื่นๆ ที่มีจุดประสงค์และเนื้อหาใกล้เคียงกันมาใช้ในการสอน ขวภาษาชาติ หรืออาจดัดแปลงแก้ไขสื่อการเรียนการสอนที่เคยใช้สอนกลุ่มวิชาอื่นๆ มาก่อนนำมาใช้ในการสอนขวภาษาชาติ ก็จะทำให้ครูมีสื่อการเรียนการสอนใช้เพิ่มขึ้น หรือครูผู้สอนอาจให้นักเรียนช่วยจัดหาจัดทำ เพราะสื่อการเรียนการสอนบางอย่างต้องเตรียมเก็บสะสมล่วงหน้า ถ้าให้นักเรียนช่วย เก็บสะสมจะทำให้ครูมีสื่อการเรียนการสอนใช้ตลอดปี และทำให้นักเรียนที่ช่วยครูมีความภาคภูมิใจในผลงานของตน เป็นการนำความรู้ความสามารถที่เรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์

ง. ปัญหาการบริหารงานทางด้านวิชาการ ผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาข้อกระทงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาในเรื่อง ความเพียงพอของงบประมาณที่จะส่งครูไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ของขวภาษาชาติ และครูผู้สอนมีปัญหาเรื่องจำนวนครูผู้สอนขวภาษาชาติไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ซึ่งปัญหาทั้งสอง เรื่องนี้อาจ เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ เป็นของตนเอง มีแต่งบประมาณที่ได้รับจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จัดสรรเป็นค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่ารายหัวนักเรียน และค่าใช้สอยต่างๆ ฯลฯ ซึ่งได้รับเป็นจำนวนน้อย ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนไม่สามารถที่จะส่งครูไปเข้ารับการอบรมได้อย่างทั่วถึง และถ้าครูจะไปเข้ารับการอบรมครูจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง ซึ่งการเข้ารับการฝึกอบรมแต่ละครั้งต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก เช่น การอบรมหลักสูตรผู้นำขวภาษาชาติ เสียค่าอบรมคนละ 400 บาท หรือการอบรมหลักสูตรผู้บริหารขวภาษาชาติ เสียค่าอบรมคนละ 350 บาท (สมวงศ์ ศรีสมวงศ์ 2528 : 89-91) จึงทำให้ครูไม่สามารถไปเข้ารับการอบรมได้ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนต่างๆ มีครูที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรขวภาษาชาติไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และจากประสบการณ์การนิเทศของผู้วิจัยพบว่า โรงเรียนบางแห่งได้แก้ปัญหาเรื่องดังกล่าวด้วยวิธีการดังนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียนนำเงินรายได้บางส่วนจากการจัดตั้งสหกรณ์ในโรงเรียนส่งครูไปเข้ารับการฝึกอบรม และให้ครูที่ไปเข้ารับการอบรมมาผ่อนชำระคืนในภายหลังเป็นรายเดือน นับว่าเป็นการเสียสละของครู แต่ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนไม่ควรเพิ่มภาระทางด้านเศรษฐกิจแก่ครู ควร

ที่กองยุทธศาสตร์จะลดค่าธรรมเนียมการจัดฝึกอบรม หรือเพิ่มงบประมาณในการจัดฝึกอบรม ไปให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เนื่องจากการจัดฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ของยุทธศาสตร์ในด้านจังหวัด กองยุทธศาสตร์ได้มอบให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการจัดฝึกอบรม ขณะเดียวกันสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดควรประสานงานกับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หรือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ขอความร่วมมือจากเหล่าภาษาชาติจังหวัดหรือองค์กรต่างๆ ในจังหวัดให้ช่วยสนับสนุนในการจัดอบรม เพราะตามข้อบังคับของสภาภาษาชาติไทย เหล่าภาษาชาติจังหวัดมีหน้าที่ประการหนึ่งคือ ให้การสนับสนุนและทะนุบำรุงกิจการต่างๆ ของยุทธศาสตร์ (กรมพลศึกษา. 2527 ข: 46)

นอกจากนี้การแก้ปัญหาจำนวนครูผู้สอนยุทธศาสตร์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน อาจแก้ไขด้วยการให้นักเรียนที่เรียนยุทธศาสตร์ในระดับชั้นเดียวกันมาเรียนร่วมกันแม้ว่านักเรียนเหล่านี้จะเรียนอยู่คนละห้องในชั้นเรียนตามปกติ โดยให้ครูที่เคยผ่านการอบรม เข้าทำการสอน หรือจัดเวลาเรียนของนักเรียนที่เรียนยุทธศาสตร์แต่ระดับชั้นไม่ให้ตรงกัน โดยอาจสลับวันเรียน และให้ครูที่เคยผ่านการอบรมหรือมีประสบการณ์ เข้าทำการสอน ซึ่งจะเป็นการลดปัญหาจำนวนครูผู้สอนยุทธศาสตร์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนลงไปได้บ้าง

จ. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ผลรวม เฉลี่ยครูผู้สอนมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาข้อกระทงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่องการนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ อาจเป็นเพราะครูเข้าใจว่าการนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่คือนำนักเรียนไปศึกษาตามสถานที่ไกลๆ หรือไปต่างจังหวัด แต่โดยความเป็นจริงการเรียนการสอนยุทธศาสตร์ระดับประถมศึกษา มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัวและสิ่งที่อยู่รอบตัว แล้วจึงค่อยศึกษาเรื่องที่ไกลตัว เช่นเดียวกับการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์หรือการให้บริการตามหลักของยุทธศาสตร์ ต้องเริ่มต้นจากพ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน อาจารย์และครู ตลอดจนถึงบุคคลภายนอกและคนทั่วโลก (ม.ร.ว.พัฒนาไชย ไชยันต์ 2528: 25) ดังนั้น การนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่หรือการไปทัศนศึกษา ครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องนำนักเรียนไปต่างอำเภอหรือต่างจังหวัด การนำนักเรียนไปศึกษานอกห้องเรียนก็ถือว่าเป็นการทัศนศึกษาด้วย โดยเฉพาะสมาชิกยุทธศาสตร์ระดับเตรียมยุทธศาสตร์หรือสมาชิกยุทธศาสตร์ระดับ 1 ครูอาจนำไปศึกษานอกห้องเรียนก็เป็น การเพียงพอ เช่น ไปดูเรือนเพาะชำที่รุ่นพี่ได้ทำไว้เพื่อศึกษาว่าจะช่วยกันบำรุงรักษาด้วยวิธีใด หรือไปดูคนงานการโรงทำความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม จะทำให้นักเรียนรู้วิธีการรักษาความสะอาด และ

ช่วยปฏิบัติตามหลักการของการรักษาความสะอาดเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีได้

จ. ปัญหาการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรภาษาชาติ ผลรวมเฉลี่ยครูผู้สอนมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาข้อกระทงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่องการมีเวลาทดสอบภาคปฏิบัติน้อยเกินไป อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนภาษาชาติมุ่งเน้นหนักทางด้านปฏิบัติ ซึ่งการจัดกิจกรรมบางอย่างต้องใช้เวลาทั้งในชั่วโมงเรียนและนอกชั่วโมงเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ประกอบกับการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมภาษาชาติที่ต้องฝึกปฏิบัติ ครูผู้สอนต้องใช้วิธีวัดผลหลายวิธี และต้องใช้ระยะเวลาในการทดสอบ จึงจะทราบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ แต่เนื่องจากเวลาเรียนวิชาภาษาชาติมีน้อย โดยสัปดาห์หนึ่งมีเวลาเรียนเพียง 2 คาบเท่านั้น จึงทำให้ครูมีปัญหาในเรื่องการใช้เวลาในการทดสอบ ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาระยะนี้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องเสียสละเวลาส่วนตัวโดยใช้เวลานอกชั่วโมงเรียนทำการทดสอบภาคปฏิบัติบ้าง

ข. ปัญหาการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรภาษาชาติ ผลรวมเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาข้อกระทงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่อง การขอคำแนะนำการใช้หลักสูตรภาษาชาติจากศึกษานิเทศก์จังหวัด อาจเป็นเพราะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์แต่ละระดับไว้ เช่น ศึกษานิเทศก์จังหวัดมีบทบาทหน้าที่ในการจัดทำนโยบายการดำเนินงานและแผนพัฒนาการประถมศึกษาของจังหวัด จัดทำงบประมาณ ส่งเสริมการเรียนการสอน ทำการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ฯลฯ โดยบทบาทหน้าที่ในการนิเทศช่วยเหลือแนะนำและส่งเสริมการเรียนการสอน และติดตามผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน เป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์อำเภอ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2524: 1-6) ดังนั้น ศึกษานิเทศก์จังหวัดจึงไม่ค่อยได้ออกนิเทศในโรงเรียนต่างๆ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูเห็นว่าไม่ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์จังหวัด อย่างไรก็ตาม ศึกษานิเทศก์จังหวัดสามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในเรื่องการใช้หลักสูตรภาษาชาติด้วยการจัดอบรมสัมมนา จัดทำเอกสารวารสารต่างๆ เกี่ยวกับภาษาชาติ เผยแพร่แก่ครู หรือ เป็นวิทยากรในการจัดอบรมครูที่กลุ่มโรงเรียนหรือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอได้จัดอบรมขึ้น

ส่วนปัญหาที่ได้จากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ควรจะนำมาอภิปรายคือ ปัญหาการไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตรยูวภาษา และปัญหาเนื้อหาวิชายูวภาษาซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น

ปัญหาการไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาวิชายูวภาษาซ้ำซ้อนกับกลุ่มวิชาอื่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ารับการอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรยูวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 และไม่ได้รับการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรยูวภาษาจากผู้บริหารและศึกษานิเทศก์อย่างเพียงพอ จึงขาดความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการเรียนการสอนยูวภาษา โดยเฉพาะเรื่องการจัดเนื้อหาวิชายูวภาษานั้น กองยูวภาษาได้จัดให้สอดคล้องกับวิชาต่างๆ ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ ในเรื่องของการอนามัย การเล่นเกม การร้องรำทำเพลง การวาด การเขียน การแกะสลัก การทำงานบ้าน งานศิลปะ และงานคหกรรม ฯลฯ ก็เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ในกลุ่มวิชาเหล่านี้มาใช้เวลาในการเรียนยูวภาษาเป็นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีโอกาสฝึกปฏิบัติพร้อมทั้งมีประสบการณ์และทักษะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากวิชาที่อยู่ในกลุ่มประสบการณ์เหล่านี้ นักเรียนอาจเรียนเพื่อให้เข้าใจในเนื้อหาและรู้ทางปฏิบัติ เพราะเวลาเรียนมีไม่เพียงพอ ดังนั้น ในการเรียนการสอนเนื้อหาวิชายูวภาษา ถ้าหากเนื้อหาวิชาทั้งหลายนั้น สมาชิกยูวภาษาในแต่ละระดับได้เรียนรู้จากการเรียนวิชาที่เรียนในกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ ครูผู้สอนจึงไม่จำเป็นต้องนำเนื้อหาที่เรียนไปสอนหรืออธิบายให้นักเรียนเข้าใจอีก แต่ควรนำเวลาไปฝึกการปฏิบัติให้มากขึ้น โดยพอถึงเวลาเรียนของวิชายูวภาษา ครูอาจเตรียมเรื่องที่จะให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมนั้นได้เลย เพื่อให้สอดคล้องกับวิชาในกลุ่มประสบการณ์เหล่านั้นได้อย่างทันทีทันใด หรืออย่างน้อยเป็นการทบทวนความเข้าใจหรือเกิดความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนมากขึ้น ฉะนั้นการที่เนื้อหาวิชายูวภาษาซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น ก็เพื่อให้การเรียนวิชายูวภาษามุ่งเน้นหนักไปทางปฏิบัติ

ผลจากการศึกษาการใช้หลักสูตรยูวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 สรุปได้ว่า การนำหลักสูตรยูวภาษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนและครูส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติไปตามขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปใช้

อาจเนื่องมาจากใน 2-3 ปีที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีโครงการ
เร่งรัดคุณภาพบุคคลากรทางการศึกษาประจำการ โดยดำเนินการจัดอบรมสัมมนาครู ผู้บริหาร
ทั้งระดับจังหวัด อำเภอ และกลุ่มโรงเรียนอยู่ตลอดเวลา เช่น โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพ
การวางแผนและการบริหารการประถมศึกษาและโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอน
ของครูประถมศึกษาซึ่งเป็นโครงการที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความรู้ความเข้าใจ
ในหลักสูตรประถมศึกษา และการนำหลักสูตรไปใช้อย่างถูกวิธี จึงอาจมีผลทำให้ผู้บริหารโรงเรียน
และครูปฏิบัติตามขั้นตอนของการใช้หลักสูตร ส่วนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา
ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติน้อย เช่น การให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับ
ภาษา อาจเป็นเพราะครูให้ความสำคัญของวิชาภาษาน้อยกว่าวิชาอื่น ครูไม่เข้าใจถึง
วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของหลักสูตรภาษา และคาบเวลาเรียนวิชาภาษาน้อย สำหรับ
ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษา ผลการวิจัยพบว่า**มีปัญหา**ที่ควรแก้ไขคือ ปัญหาการไม่เข้าใจวัตถุประสงค์
ประสงค์ของหลักสูตร การไม่มีเอกสารหลักสูตรอย่างเพียงพอ และการได้รับเอกสารหลักสูตร
ล่าช้า ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะมีผลกระทบอย่างมากต่อการนำหลักสูตรภาษาไปใช้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการใช้หลักสูตรภาษาในระดับ
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ดังนี้คือ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. การจัดการเรียนการสอนภาษา ครูควรจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียน
ฝึกปฏิบัติและการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ให้มากยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนควรร่วมมือกับทางโรงเรียนในการจัดประชาสัมพันธ์การเรียน
การสอนภาษาให้ผู้ปกครองและบุคคลในท้องถิ่นทราบ
3. ครูผู้สอนควรหาความรู้เพิ่มเติมด้วยการเข้ารับการอบรมสัมมนาหลักสูตร
ต่างๆ ของภาษา

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1. ควรจัดประชุมอบรมสัมมนาชี้แจงให้ครูเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการเรียน
การสอนภาษา

2. ควรสนับสนุนในการจัดซื้อจัดหา เอกสารหลักสูตรและ เอกสารประกอบหลักสูตรภาษาชาติไว้ใช้ในโรงเรียนอย่างเพียงพอ
3. ควรส่งเสริมให้คณะครูในโรงเรียนไปดูการจัดการเรียนการสอนภาษาชาติในโรงเรียนอื่นๆ
4. ควรส่งเสริมให้คณะครูในโรงเรียนจัดประชุมสัมมนาการเรียนการสอนภาษาชาติอย่างน้อยปีละครั้ง
5. ควรติดต่อขอความร่วมมือจากบุคคลและหน่วยงานต่างๆ เช่น เหล่าภาษาชาติจังหวัด ฯลฯ ในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ หรือขอทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์
6. ควรหาความรู้เพิ่มเติมเรื่องภาษาชาติ โดยการเข้าอบรมสัมมนาหลักสูตรต่างๆ ของภาษาชาติ
7. ควรให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอนภาษาชาติด้วยการชมเชยหรือขอเหรียญภาษาชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

1. ควรพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้บริหารและครูผู้สอนทุกคน ให้ความรู้ความเข้าใจในการใช้หลักสูตรภาษาชาติระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดอบรมสัมมนาหรือประชุม เชิงปฏิบัติการ
2. ควรประสานงานกับกองภาษาชาติในการจัดหาเอกสารหลักสูตร และเอกสารต่างๆ เพื่อแจกโรงเรียนได้อย่างทั่วถึง
3. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดควรจัดสรรงบประมาณเป็นค่าธรรมเนียมการอบรมลูกเสือและภาษาชาติให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนและครู หรืออาจประสานงานกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ขอความร่วมมือจากเหล่าภาษาชาติจังหวัดให้ความช่วยเหลือในการจัดอบรม
4. ควรจัดให้มีการประกวดครูผู้สอนภาษาชาติดีเด่น และโรงเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาชาติดีเด่น ในระดับอำเภอและจังหวัด

5. ควรประสานงานกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด หรือสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ให้จัดการอบรมหลักสูตรต่างๆ ของยุวภาษาแก่ผู้บริหารและครู

ข้อเสนอแนะสำหรับกองยุวภาษา

1. ควรจัดทำเอกสารหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรหรือสื่อการเรียนการสอนต่างๆ แจกให้โรงเรียนต่างๆ อย่างทั่วถึงและทันก่อนเวลาเปิดภาคเรียน และถ้ามีข่าวสารหรือการเปลี่ยนแปลง เกี่ยวกับหลักสูตรที่ต้องการเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ควรจัดทำวารสารหรือเอกสารแจกโรงเรียน โดยส่งทางไปรษณีย์จะดีที่สุด

2. ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาการใช้หลักสูตรยุวภาษาระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2528 แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์อำเภอทุกคน

3. ควรร่วมมือกับสภาภาษาไทย จัดทางงบประมาณสนับสนุนเพื่อใช้จ่ายในการอบรมครูและผู้บริหาร

4. ควรขอความร่วมมือจากสภาภาษาไทยให้เหล่าภาษาจังหวัดให้ความสนใจ และสนับสนุนกิจกรรมยุวภาษาในโรงเรียนประถมศึกษา เช่น จัดหาอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน เครื่องแบบนักเรียน หรือจัดตั้งทุนช่วยเหลือนักเรียนที่มีความประพฤติดีและบำเพ็ญคุณให้เป็นประโยชน์

5. ควรประสานงานกับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด จัดให้มีการประกวดโรงเรียนที่จัดกิจกรรมยุวภาษาดีเด่น และครูผู้สอนยุวภาษาดีเด่น และควรทำการประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวาง โดยเฉพาะการเผยแพร่กิจกรรมต่างๆ ที่สมาชิกยุวภาษาได้ปฏิบัติ ควรเผยแพร่ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึงโดยผ่านทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ ตลอดจนสื่อมวลชนอื่นๆ

6. ในการจัดทำหลักสูตรยุวภาษาหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข กองยุวภาษาควรให้ครูผู้สอนยุวภาษาในต่างจังหวัดได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตร

7. การจัดงานชุมนุมยุวภาษาเนื่องในโอกาสครบรอบวันสถาปนายุวภาษา กองยุวภาษาควรจะได้มีการกระตุ้นให้หน่วยงานระดับจังหวัดได้จัดบ้าง เช่น จัดนิทรรศการ แข่งขันตอบปัญหา แข่งขันการปฐมพยาบาล หรือให้สมาชิกยุวภาษาแต่ละจังหวัดออกไปบำเพ็ญ

ประโยชน์ตามสถานที่ต่างๆ ฯลฯ และการจัดงานชุมนุมยุวภาษาควรมีการจัดที่ส่วนกลางเพียง
แห่งเดียว ควรเปลี่ยนไปจัดตาม เขตการศึกษาต่างๆ บ้าง

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานอื่น

1. สภาภาษาชาวไทยหรือเหล่าภาษาชาตจังหวัดควรให้ความสนใจและให้ความ
ช่วยเหลือแก่โรงเรียนที่ดำเนินการสอนยุวภาษาในด้านวัสดุสิ่งของ หรือเงินทุนช่วยเหลือนักเรียน
2. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหรือสำนักงานศึกษาธิการอำเภอควรจัดการ
อบรมหลักสูตรต่างๆ ของยุวภาษาอย่างน้อยปีละครั้ง
3. สถาบันที่ผลิตครูระดับประถมศึกษา ควรกำหนดให้วิชายุวภาษาเป็น
วิชาบังคับ โดยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางด้านภาษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งนี้
เพื่อให้ได้ครูที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานอย่างเพียงพอที่จะทำการสอนยุวภาษาในระดับประถม
ศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างนักเรียนที่เรียนยุวภาษากับ
นักเรียนที่ไม่เรียนยุวภาษา
2. ควรศึกษาความสนใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน
ยุวภาษา
3. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมยุวภาษาระดับประถมศึกษา
ด้วยการวิจัยในรูปแบบต่างๆ ในเขตการศึกษาอื่นๆ